

3 i fastan Mark 5:24-34
Västerslättskyrkan 20100207

En stor del av Jesu offentliga verksamhet skedde vid Genesarets sjö. Vid det tillfälle som det berättas om i dag hade en stor skara människor samlats kring Jesus. En synagogföreståndare hade också kommit till Jesus och bett Jesus följa med honom hem för att bota hans dotter, som var allvarligt sjuk. Jesus följde honom och folket följde efter. Det var en stor trängsel kring Jesus. En av dem som trängdes kring Jesus var den kvinna som det berättas om i dagens evangelium.

Hon hade inte haft det lätt i livet. Under 12 år hade hon besvärats av något som liknade ständiga menstruationer. Hennes sjukdom gjorde henne oren i judarnas ögon. I 3 Mos 15:25 står det ”*Om en kvinna har en blödning som varar flera dagar utan att det är hennes menstruation, eller om menstruationen varar onormalt länge, är hon oren så länge blödningen pågår.*”

Tänk att hon under hela 12 år hade hon besvärats av dessa blödningar som gjorde att hon totalt stod utanför det judiska samhället.

Hon hade gjort allt, för att hon skulle bli frisk.

Det står: *Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre.*

Hon hade hört ryktena om Jesus, att han var den som botade sjuka av alla de slag: *att blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud.* Matt 11:5

Så fylldes hennes inre med ett hopp om att Jesus kanske skulle kunna bota även henne.

Hon söker kontakt med Jesus genom att vidröra hans mantel. I och för sig var detta enligt lagen strängt förbjudet för den som var oren. Men hon gjorde det ändå, på ett sätt så att ingen skulle se det. Hon kom liksom bakifrån och rörde vid Jesu kläder.

Så sker undret. *Genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda.*

Tolv års pina var slut. Tänk er in i detta att tidigare ha levt ett liv i ständig mens. Och nu var det slut. Vilken befrielse. Nu äntligen kunde hon leva ett normalt liv.

Men Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom och han vände sig om i hopen och frågade: ”*Vem rörde vid mina kläder?*”

Nog visste Jesus vem det var, som hade vidrört honom, men han ville att denna kvinna skulle bekänna.

Vi människor ska inte leva vår kristendom i hemlighet, utan bekänna vår tro. Det var därför Jesus frågade: ”*Vem rörde vid mina kläder?*”

Han såg sig omkring efter henne, som hade gjort det. Det gick inte att gömma sig för Jesus, det kunde inte Sackeus, när han satt där i mullbärsfikonsträdet. Jesus

visste av honom där han satt med ett hjärta fyllt av längtan efter att bli befriad från sin synd och längtade efter att få bli frälst.

Likadant var det för Natanael, där han var under fikonsträdet.

Avslöjad av Jesus träder nu denna kvinna fram inför Jesus och alla människor. Hon *kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var.*

Hon dolde ingenting, hon berättade allt. När hon faller ned inför honom, så var det i ödmjukhet och tillbedjan. Hon erkänner att Jesus är Herre.

Hon som var rädd och darrade i hela kroppen får höra Jesu kärleksfulla stämma: *"Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda."*

Jesus erkänner att hon bar på en rätt tro. Hon som i sin nöd sökte sig till Jesus. Tron på Jesus hade hjälpt henne.

Tron på Jesus hjälper oss alla att bli befriade från allt det orena som fyller våra kroppar och sinnen.

Hon fick gå med frid i sitt hjärta.

Hon behövde inte vara rädd.

Till ängsliga lärjungar säger Jesus: Frid vare med er.

Detta är en hälsning också till oss i dag där vi står i en kamp emot det onda.